

rer, at lovforslaget ikke indeholder bestemmelser, der begrænser ejernes råderet, og at man ikke vil kompensere ejerne økonomisk.

Desuden tilføres de fredede og bevaringsværdige bygninger generelt ikke flere økonomiske midler. Dette til trods for, at rapporterne »Fredede og bevaringsværdige bygninger« og »Herregårdenes bevaring« begge konstaterer, at en istandsættelse af bygningerne kræver tilførsel af store økonomiske midler. Alene for de fredede og bevaringsværdige herregårde er der tale om et genopretningsbehov i størrelsesordenen 1,3 mia. kr. pr. år. Mindretallet havde ønsket, at man i forhold til de privatejede bevaringsværdige bygninger eksempelvis gav mulighed for rentefri lån, sikrede delvis fritagelse for ejendomsskat og hævede 81.000 kr.-grænsen ved bevaringsdeklarationer. Desuden havde mindretallet gerne set, at der indførtes et fradrag for faktisk gennemførte vedligeholdelsesarbejder. Man kommer ikke uden om, at den bedste måde at gøre noget for de fredede og bevaringsværdige bygninger er at give ejerne økonomiske muligheder for og incitament til selv at gøre noget ved deres ejendomme.

Hvad angår sammenlægningen af de økonomiske midler i Skov- og Naturstyrelsen, tager mindretallet afstand herfra. En sammenlægning er som udgangspunkt positiv, men mindretallet frygter en uacceptabel politisering af området, som ikke harmonerer med behovet for en uafhængig vurdering af de fredede og bevaringsværdige bygninger. Statens Bygningsfredningsfonds arbejde har været præget af uvildighed og objektivitet og har bidraget til et højt fagligt niveau. De mange høringsvar, som vender sig imod nedlæggelsen, understøtter dette synspunkt.

Under udvalgsarbejdet er det kommet frem, at der er et specielt problem for de privatejede fredede kirker, der benyttes som sognekirker. Mindretallet opfordrer Kirkeministeriet til at se på dette problem.

Mindretallet noterer sig, at der ikke med lovforslaget er sket en afklaring af de til renovering af fredede bygninger så nødvendige gamle håndværk. Mindretallet opfordrer regeringen til at fokusere på dette område i det kommende folketingsår.

Mindretallet beklager, at der ikke er kommet en tilfredsstillende løsning på problemerne med ejendomme, der har stråtag.

Forslaget om den landsdækkende forening, som gives øget kompetence, kan mindretallet heller ikke støtte i den foreliggende form. Da der ikke afsættes flere midler, flytter man i realiteten penge fra bygninger til mennesker. Mindretallet ønsker, at man går den modstatte vej. Forslaget vil således betyde en øget bureaukratisering af området, og det kan desuden ikke være statens opgave at gennemtvinge en bestemt organisationsudvikling på dette område. Foreningsarbejdet i Danmark bør være styret af frivillighed og ikke af staten.

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Ændringsforslag

Til § 1

Af miljø- og energiministeren, tiltrådt af udvalget:

1) I den under nr. 13 foreslåede affattelse af § 18, stk. 2, indsættes efter »Kommunalbestyrelsen foretager« ordene: »inden udløbet af de efter byggelovgivningen gældende frister«.

Af et mindretal (FP), tiltrådt af et mindretal (V og KF):

2) Nr. 17 udgår.

3) I den under nr. 21 foreslåede affattelse af § 24 udgår stk. 3 og 4.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget præciserer, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at foretage offentliggørelse af en nedrivningsanmeldelse inden udløbet af de frister, der er fastsat i bygningsreglementet.

Med hjemmel i byggelovens § 16, stk. 4, er det i bygningsreglementets punkt 1.6 bl.a. fastsat, at nedrivning af bebyggelser kan udføres efter anmeldelse til kommunalbestyrelsen.

Har kommunalbestyrelsen ikke reageret inden 4 uger fra den dag, anmeldelsen er modtaget, for jordbrugserhvervets drifts- og avlsbygninger og vindmøller dog 2 uger, kan bygningen nedrives.